

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ

Lege
pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

Intrarea în vigoare a Legii 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului a reprezentat un moment de referință pentru reglementarea acestui domeniu de activitate în România. Reprezentând rezultatul unui amplu proces de consultare, legea alinia România standardelor internaționale în materie aducând o serie de elemente inovatoare menite să schimbe fundamental modul în care copilul și drepturile acestuia erau privite și asigurate de către familie, autorități și instituții publice sau private.

Aducând în centrul atenției responsabilitatea primară a părinților în tot ceea ce reprezintă creșterea și îngrijirea copilului, noua lege stabilea caracterul subsidiar al intervențiilor autorităților publice și responsabilitățile ce reveneau acestora în ceea ce privește sprijinirea copilului și a familiei acestuia în vederea prevenirii separării.

După trecerea a nouă ani de la intrarea sa în vigoare, Legea 272/2004 a făcut obiectul unui amplu proces de reevaluare și modificare, astfel încât în 2013 au fost aprobate o serie de modificări și completări de substanță ale textului acesteia, apărute ca răspuns la o serie de nevoi concrete izvorâte din practica curentă înregistrată la nivelul instituțiilor și autorităților din domeniu, dar și a evoluțiilor înregistrate la nivelul societății în ansamblul său.

Astfel de exemple sunt reprezentate de copiii ai căror părinți sunt plecați la muncă în străinătate sau de cei cărora trebuia să li se asigure dreptul la menținerea relațiilor personale cu părintele cu care aceștia nu locuiau în mod obișnuit, ori de copiii care prestează activități din domeniile cultural, artistic, sportiv, publicitar sau de modelling.

Totodată, au fost introduse prevederi explicite privind rolul de coordonare a Serviciilor Publice de Asistență Socială de către Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, având în vedere necesitatea întăririi capacității acestor autorități de la nivel local în îndeplinirea atribuțiilor ce le revin în ceea ce privește prevenirea separării copiilor de familie.

Cu toate acestea, evoluția continuă a nevoilor copiilor, în general și a copiilor aflați în sistemul de protecție specială, în particular, au determinat necesitatea reevaluării formei actuale a Legii 272/2004, în contextul în care angajamentele asumate la nivel guvernamental privind protecția copiilor au vizat atât continuarea reformei sistemului cât și modernizarea continuă a acestuia.

După 5 ani de implementare a prevederilor Legii nr. 272/2004 în varianta republicată, a devenit tot mai stringentă necesitatea completării actualelor prevederi, prin clarificarea unor aspecte referitoare la obiectul său de reglementare, precum și introducerea unor noi prevederi care să asigure o mai bună respectare a anumitor drepturi ale copiilor, care au cunoscut noi nuanțe și evoluții, prin prisma evoluției societății, a valorilor acesteia și a mediului social în care copilul și familia trăiesc.

Studiile și evaluările efectuate la nivel național de către Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție au relevat o serie de disfuncționalități ale sistemului de protecție specială, pentru a căror

îndreptare este necesară modificarea și completarea actualului cadru normativ, astfel încât să se asigure premisele legale necesare asigurării unei aplicări unitare la nivel național a politicilor și strategiilor din domeniu.

Nu în ultimul rând, evoluția tipologiei instituțiilor care asigură protecția copiilor în mediul rezidențial a cunoscut o diversificare neașteptată, astfel încât a devenit necesară regândirea principiilor fundamentale pe care se bazează protecția specială în serviciile de tip rezidențial, având în vedere asumarea la nivel guvernamental a angajamentului de închidere a ultimelor centre de tip clasic, încă funcționale, până în anul 2020.

Reorganizarea serviciilor de tip rezidențial propusă prin prezentul proiect de act normativ, vine ca soluție la concluziile evaluării realizate de ANPDCA în cadrul proiectului "Elaborarea planului de dezinstituționalizare a copiilor din instituții și asigurarea tranziției îngrijirii acestora în comunitate" – cod SIPOCA 2/MySMIS 119193, finanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capacitate Administrativă. Astfel, în baza Acordului de servicii de consultanță încheiat între ANPDCA și Banca Mondială, pentru implementarea proiectului menționat, în perioada februarie-martie 2018, echipa Băncii Mondiale a desfășurat procesul de colectare și analiza datelor referitoare la stadiul procesului de închidere a centrelor de plasament.

Redăm mai jos câteva paragrafe relevante din rezultatul nr. 2 al proiectului SIPOCA 2/MySMIS 119193, „Harta serviciilor de prevenire din comunitățile sursă și a serviciilor alternative la îngrijirea rezidențială dezvoltate de direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului”, care stau la baza propunerilor referitoare la reorganizarea serviciilor de tip rezidențial și a măsurilor de susținere a reorganizării acestor servicii.

“Situația actuală la nivel național arată că există încă provocări majore privind eforturile de dezinstituționalizare în România. Ele sunt reprezentate de numărul mare de centre de plasament cu șanse mici de a fi închise până în 2020, de creșterea numărului de copii aflați în centrele care nu se află în prezent în proces de închidere dar și de o serie de obstacole identificate de directorii DGASPC în cadrul procesului de închidere. Mai mult de jumătate dintre centre au șanse mici (sau zero) de a fi închise până în 2020. Celelalte circa 40% (sau de 60 centre) se află în proces de închidere, fie într-o fază incipientă (23 de centre), fie într-o fază mai avansată (37 de centre). Reducerea numărului de copii a fost înregistrată doar la nivelul centrelor declarate a fi în proces de închidere, în timp ce în toate celelalte tipuri de centre a crescut.

“Nucleul dur” al eforturilor de dezinstituționalizare din România este reprezentat de un număr de 87 de centre de plasament pentru copii cu șanse relativ reduse de a fi închise până în 2020. Mai mult decât atât, pentru 56 de centre, DGASPC-urile declară că „nu se dorește închiderea nici în prezent și nici în viitor”. Procentul de centre pe care DGASPC-urile nu doresc să le închidă este semnificativ mai ridicat în rândul centrelor fără tineri 18+ ani, dar cu copii sub 3 ani, cele pentru copii cu dizabilități, în special cu dizabilități grave, precum și printre centrele pentru copii care au făcut fapte penale sau cu o pondere ridicată a copiilor cu comportamente la risc.

Relevanța rețelei de AMP pentru închiderea centrelor de plasament pentru copii este relativ redusă din următoarele motive: (1) capacitatea potențială estimată este deosebit de mică în șase județe, dintre care unele cu multe centre de plasament ce ar trebui închise; (2) profilul copiilor îngrijiți de AMP este foarte diferit de cel al copiilor din centrele de plasament; (3) doar aproape jumătate dintre AMP sunt dispuși să ia în plasament copii de 15 ani și peste; (4) dintre AMP doar 17% își exprimă acceptul de a avea în plasament un copil cu dizabilități, iar dintre aceștia o jumătate au deja în îngrijire un copil cu astfel de probleme de sănătate; (5) analiza copiilor îngrijiți de-a lungul timpului de rețeaua de AMP care nu mai erau plasați la același AMP în februarie 2018 arată că rețeaua de AMP este înalt relevantă pentru procesul de adopție. În plus, același ultim tip de analiză arată că serviciul de AMP mai degrabă a alimentat centrele de plasament, în special în ultimii ani.

Din punct de vedere al relevanței pentru procesul de închidere a centrelor de plasament pentru copii, serviciile de plasamente familiale sunt, cel mai probabil, puțin relevante, în absența unor eforturi susținute din partea managerilor de caz. Plasamentele familiale depind de existența unei familii extinse pentru copil și de eforturile managerilor de caz de a identifica rude sau alte familii/persoane dornice de a lua copilul în îngrijire. În această

privință, situația copiilor și tinerilor din centrele de plasament nu este favorabilă. Mulți dintre aceștia au ajuns în sistemul de protecție la vârste foarte mici, iar alții sunt de prea mult timp în sistem.

În ansamblu însă rețeaua de persoane/familii/rude a evoluat în bine de-a lungul timpului, mai ales cu privire la condițiile financiare și economice și la condițiile de locuit ale familiilor de plasament. Dată fiind ponderea importantă a bunicilor este explicabilă înrăutățirea pe dimensiunea stării de sănătate pentru 11% dintre persoane/familii/rude.”

1¹ Prezentul act normativ nu transpune legislație comunitară și nu creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia.

2. Schimbări preconizate

Proiectul de act normativ propune o serie de modificări menite să asigure o delimitare mai clară a noțiunii de familie extinsă, în scopul facilitării desfășurării mai rapide a procedurilor menite să identifice cea mai bună măsură de protecție specială pentru copil dar și a indicării exprese a persoanelor care pot fi avute în vedere la momentul propunerii măsurii, prin precizarea faptului că membrii familiei extinse sau ai celei substitutive pot fi doar acele persoane cu care copilul sau familia acestuia au menținut relații personale și contacte directe. În practică au fost identificate multe situații în care se tergiversa luarea unei decizii cu privire la stabilirea obiectivului planului individualizat, datorită neidentificării tuturor rudelor copilului.

Vor fi astfel evitate întârzierile nejustificate implicate de procesul căutării tuturor rudelor copilului separat temporar sau definitiv de familia sa, în condițiile în care practica a demonstrat că în numeroase cazuri acestea puteau fi persoane care nu cunoscuseră niciodată copilul sau nu menținuseră legătura cu părinții acestuia cu care aceștia se aflau într-o relație de rudenie.

Pornind de la situațiile concrete aduse la cunoștința instituției noastre și ținând cont de principiul ascultării opiniei copilului și luării în considerare a acesteia, ținând cont de vârsta și de gradul său de maturitate, a fost introdusă o prevedere referitoare la introducerea obligatorie a consimțământului copilului care a împlinit vârsta de 14 ani. În situația în care copilul refuză să își dea consimțământul, programul se stabilește de către instanța judecătorească.

În contextul în care se constată o creștere a gradului de violență în școli, proiectul de act normativ introduce o serie de prevederi menite să întărească rolul specialiștilor din sistemul de învățământ în raport cu necesitatea prevenirii și combaterii acestui fenomen, cu consecințe extrem de grave asupra dezvoltării copiilor și asupra procesului de învățare, în ansamblul său. Sunt introduse și obligații în sarcina unităților școlare privind necesitatea obligației de a menține un climat adecvat în unitatea de învățământ dar și a unor măsuri menite să prevină comportamentele agresive.

În același timp, având în vedere numeroasele semnale trase atât de reprezentanții structurilor asociative ale elevilor cât și de organizațiile non-guvernamentale cu activitate relevantă în domeniu, proiectul de act normativ introduce prevederi clarificatoare care să includă în sfera comportamentelor periculoase și acele manifestări ce reprezintă forme moderne de violență asupra copilului precum bullying-ul sau cyberbullying-ul, etc.

Asigurarea unei funcționări eficiente a sistemului de protecție specială presupune asumarea responsabilității de către toți profesioniștii din sistem. Constatând în urma evaluărilor realizate că nu toți managerii de caz, își asumă responsabilitatea cu privire la luarea deciziilor în ceea ce privește stabilirea reintegrării în familie, respectiv adopția ca finalitate a planului individualizat de protecție, se impune clarificarea dispoziției referitoare la acest aspect.

Prin modificările aduse Legii nr. 272/2004 au fost introduse prevederi menite să contribuie la responsabilizarea părinților cu privire la rolul primordial ce le revine în creșterea și îngrijirea copilului, respectiv obligația părinților de a presta, pe durata aplicării unei măsuri de protecție specială față de copil, a unor acțiuni sau lucrări de interes local, în situația în care plata contribuției la întreținerea acestuia nu este posibilă.

Întrucât stabilirea cuantumului contribuției lunare la întreținerea copilului separat de familie nu este imperativă prin norma stabilită, în practică au fost semnalate dificultăți în aplicare. Pentru soluționarea acestui aspect este introdusă stabilirea cuantumului contribuției lunare odată cu dispunerea măsurii de protecție specială.

Nu în ultimul rând trebuie avute în vedere evoluțiile semnificative înregistrate în plan internațional în ceea ce privește fenomenul migrației. Unul dintre grupurile țintă cele mai vizate de atenția publică internațională este cel al copiilor, care a făcut obiectul modificării multora dintre documentele europene și internaționale care vizează problematica migrației. Astfel, pentru a asigura corelarea cu legislația națională în materie, proiectul de act normativ prevede obligația numirii de către DGASPC a unei persoane care să asiste solicitantul de azil minor pe parcursul tuturor procedurilor legale privind clarificarea situației sale, în vederea asigurării premiselor respectării tuturor drepturilor acestuia.

Perioada scursă de la ultima modificare a legii privind protecția și promovarea drepturilor copilului, a relevat în ceea ce privește situația copiilor ai căror părinți sunt plecați la muncă în străinătate, necesitatea regândirii unora dintre prevederile legale introduse în anul 2013, astfel încât să fie evitată apariția oricăror neînțelegeri de interpretare dar și adaptarea posibilităților de protejare a acestor copii la realitatea vieții cotidiene a acestui grup țintă.

Astfel prin modificările propuse de actualul proiect de lege se introduce posibilitatea desemnării drept persoană care să asigure creșterea și îngrijirea copilului, pe lângă rudele până la gradul IV și a persoanelor care fac parte din rețeaua socială a copilului, față de care acesta a dezvoltat relații de atașament sau s-a bucurat de viața de familie.

O astfel de modificare a rezultat în urma analizelor și studiilor efectuate în cadrul unui proiect național implementat de Organizația Salvați Copiii în parteneriat cu ANPDCA și a propunerilor formulate în cadrul unor grupuri de lucru inter-instituționale la nivel înalt care au vizat această categorie de copii. În același timp, sunt reformulate o serie de prevederi clarificatoare referitoare la desemnarea persoanei în grija căreia va rămâne copilul pe durata absenței părinților, astfel încât să fie evitată apariția situațiilor în care printr-o interpretare restrictivă această desemnare se realiza doar pentru un an, fără a mai fi realizată prelungirea succesivă a acesteia, ceea ce ducea la lipsirea copilului de o persoană care să suplinească rolul ce ar fi trebuit îndeplinit de părinți.

Întrucât pe parcursul procedurii de elaborare a legislației secundare din domeniul protecției drepturilor copilului, s-a constatat lipsa unui temei juridic clar în ceea ce privește elaborarea acesteia, prin prezentul proiect de act normativ este clarificat și acest aspect. În acest sens au fost avute în vedere prevederile referitoare la componența comisiei pentru protecția copilului, precum și stabilirea criteriilor biopsihosociale de încadrare a copiilor cu dizabilități de încadrare în grad de handicap.

Continuarea procesului de dezinstituționalizare reprezintă nu numai o prioritate guvernamentală ci și singura soluție pentru copiii din sistemul de protecție specială asumată unanim de toți profesioniștii din sistem.

Cu toate acestea, rezistența sistemului sau lipsa ierarhizării priorităților la nivelul autorităților responsabile au condus la nevoia adoptării unor măsuri explicite care să sprijine acest proces de o manieră mai categorică.

Astfel, pornind de la necesitatea asigurării unui mediu cât mai apropiat de cel familial tuturor copiilor îngrijiți în servicii de tip rezidențial, sunt definite în mod clar categoriile de servicii care pot intra în această categorie.

Astfel, sunt considerate servicii de tip rezidențial: casele de tip familial, apartamentele, centrele de primire în regim de urgență și centrele maternale.

Casa de tip familial este definită ca locuința care acoperă necesitățile esențiale de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă, asigurând exigențele minimale pentru un număr de maximum 12 copii, pentru care a fost stabilită măsura plasamentului în regim de urgență sau, după caz, a plasamentului, în condițiile legii. În situații temeinic motivate numărul copiilor poate fi de maximum 16 copii, cu respectarea cerințelor minimale.

Apartamentul este locuința care acoperă necesitățile esențiale de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă, asigurând exigențele minimale pentru un număr de maximum 6 copii, pentru care a fost stabilită măsura plasamentului în regim de urgență sau, după caz, a plasamentului, în condițiile legii.

Centrul de primire în regim de urgență este instituția care asigură găzduire provizorie, până la maximum 6 luni și se organizează pentru un număr de maximum 30 de copii, pentru care a fost stabilită măsura plasamentului în regim de urgență.

Pentru a se evita transformarea actualelor centre de plasament în centre de primire în regim de urgență, este limitat numărul de astfel de centre care pot funcționa la nivelul fiecărui județ. Astfel, la nivelul fiecărui județ pot fi organizate maximum 3 centre de primire în regim de urgență.

Centrul maternal este instituția care asigură găzduire provizorie, până la maximum 2 ani și se organizează pentru un număr de 9 cupluri mamă-copil.

Conform proiectului de act normativ, cerințele minimale referitoare la încăperi sanitare, dotarea minimă a încăperilor sanitare, dotarea minimă a bucătăriei, dotarea minimă cu instalații electrice, spații și instalații de folosință comună pentru clădiri cu mai multe locuințe se stabilesc conform Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Întrucât numărul copiilor care intră în sistemul de protecție specială în general, și în serviciile de tip rezidențial s-a menținut constant în ultimii ani, reorganizarea serviciilor de tip rezidențial trebuie însoțită de măsuri menite să asigure preluarea potențialelor intrări în sistemul de protecție specială.

Întrucât plasamentul la familie, persoană, rudă s-a dovedit a fi eficient pentru copiii separați de familie, este introdusă ca măsură de stimulare a acelor care doresc să se implice în creșterea și îngrijirea unui copil separat de familie, prin introducerea unei indemnizații de sprijin lunară, în cuantum de 400 lei.

Pentru a crea premisele finalizării demersului de dezinstituționalizare a copiilor, prin proiectul de act normativ se introduce astfel interdicția plasamentului copiilor în servicii de tip rezidențial cu caracteristicile centrelor de tip clasic începând cu data de 01 iulie 2019. O astfel de măsură va avea ca principală consecință depopularea treptată a instituțiilor de tip vechi care trebuie închise și întărirea rețelelor de servicii alternative la îngrijirea instituțională.

În același timp se introduce obligația autorităților de la nivel local dar și a furnizorilor privați de servicii sociale de a reorganiza aceste servicii în acord cu prevederile prezentului proiect de lege, respectiv închiderea centrelor de plasament sau, după caz, reorganizarea serviciilor de tip rezidențial, până la data de 31.12.2020.

Astfel, după data de 01 ianuarie 2021 este interzisă funcționarea centrelor de plasament, iar nerespectarea acestei prevederi va fi considerată contravenție, iar constatarea și aplicarea amenzii este propusă a fi realizată de către prefect.

Continuând linia măsurilor adoptate de Guvernul României în ceea ce privește creșterea calității vieții tinerilor care urmează să părăsească sistemul de protecție specială, proiectul de lege introduce prevederi noi menite să sprijine această categorie.

Astfel este introdusă obligația direcției generale de asistență socială și protecția copilului de a sprijini tinerii în căutarea unui loc de muncă și a unui loc de cazare în ultimele șase luni de ședere în sistemul de protecție specială. De asemenea, este introdusă obligativitatea monitorizării acestora de către serviciul public de asistență specială pe o perioadă de doi ani.

Tot pentru a veni în sprijinul tinerilor care părăsesc sistemul de protecție specială, prin proiectul de act normativ este propusă creșterea indemnizației acordate acestora la ieșirea din sistem, de la valoarea unui salariu de bază minim brut pe țară la valoarea a trei salarii minime brute.

3. Alte informații

Secțiunea a 3-a

Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

1. Impactul macro-economic

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

2.Impactul asupra mediului de afaceri

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

2¹. Impactul asupra sarcinilor administrative:

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

2². Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii:

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.Impactul social

Prezentul proiect de act normativ va asigura creșterea gradului de asigurare și garantare a drepturilor fiecărui copil, asigurând acoperirea problemelor identificate în practică în ceea ce privește concordanța cadrului legislativ general la realitățile și evoluțiile înregistrate în societate.

Sunt create premisele îndeplinirii angajamentelor asumate de România în ceea ce privește finalizarea procesului de dezinstituționalizare și închidere a tuturor instituțiilor de tip vechi, care mai sunt încă funcționale la nivel național.

Pe termen mediu și lung vor fi create premisele asigurării unui mediu cât mai apropiat de cel familial, iar sistemul de protecție a copilului poate fi considerat eficient și din punct de vedere al costurilor.

4.Impactul asupra mediului

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

5.Alte informații

Nu e cazul.

Secțiunea a 4 – a**Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)**

mii lei

Indicatori	Următorii 4 ani					
	2	3	4	5	6	7
1	2018	2019	2020	2021	2022	Media pe 5 ani
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus din care: a) <i>buget de stat, din acesta:</i> (i) impozit pe profit (ii) impozit pe venit b) <i>bugete locale:</i> (i) impozit pe profit c) <i>bugetul asigurărilor sociale de stat:</i> (i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) <i>buget de stat, din acesta:</i> (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii b) <i>bugete locale:</i> (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii c) <i>bugetul asigurărilor sociale de stat:</i> (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii	0	+90.528,1	+72.934,35	+31.434,35	-10.523,2	+46.093,41

3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale	0	+90.528,1	+72.934,35	+31.434,35	-10.523,2	+46.093,41
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificării veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații	<p>Având în vedere dinamica sistemului de protecție a copilului și analizând datele statistice estimăm că în medie aproximativ 3000 de tineri ies anual din sistemul de protecție specială.</p> <p>De asemenea, estimăm că în anul 2019, vor fi integrați la rude sau alte familii/persoane aproximativ 200 de copii din centrele de plasament.</p> <p>Astfel, pentru anul 2019, aplicarea prezentului act normativ determină o influență financiară pozitivă de 90.528 mii lei (11.400 mii lei influență pozitivă rezultată din acordarea indemnizației pe încă 2 luni, pentru cei 3000 de tineri + 89.025,6 mii lei influență pozitivă rezultată din acordarea indemnizației de sprijin lunară pentru familiile care au copii în plasament – 9.897,5 mii lei influență negativă rezultată din scăderea numărului de beneficiari din centrele de plasament).</p> <p>Pentru anul 2020, estimăm că numărul de copii care vor fi integrați în familii/rude până la gr. IV din centrele de plasament va crește cu încă 500.</p> <p>Astfel, pentru anul 2020, aplicarea prezentului act normativ determină o influență financiară pozitivă de 72.934,35 mii lei (16.150 mii lei influență pozitivă rezultată din acordarea indemnizației pe încă 2 luni, pentru cei 3000 de tineri + 91.425,6 mii lei influență pozitivă rezultată din acordarea indemnizației de sprijin lunară pentru familiile care au copii în plasament – 34.641,25 mii lei influență negativă rezultată din scăderea numărului de beneficiari din centrele de plasament).</p> <p>Pentru anul 2021, estimăm că numărul de copii care vor fi integrați în familii/rude până la gr. IV din centrele de plasament va crește cu încă 1000.</p> <p>Astfel, pentru anul 2021, aplicarea prezentului act normativ determină o influență financiară pozitivă de 31.434,35 mii lei (19.337,5 mii lei influență pozitivă rezultată din acordarea indemnizației pe încă 2 luni, pentru cei 3000 de tineri + 96.225,6 mii lei influență pozitivă rezultată din acordarea indemnizației de sprijin lunară pentru familiile care au copii în plasament – 84,128,75 mii lei influență negativă rezultată din scăderea numărului de beneficiari din centrele de plasament).</p>					

Pentru anul 2022, estimăm că numărul de copii care vor fi integrați în familii/rude până la gr. IV din centrele de plasament va crește cu încă 1000. Astfel, pentru anul 2022, aplicarea prezentului act normativ determină o influență financiară negativă de -10.523,2 mii lei (22.067,5 mii lei influența pozitivă rezultată din acordarea indemnizației pe încă 2 luni, pentru cei 3000 de tineri + 101.025,6 mii lei influență pozitivă rezultată din acordarea indemnizației de sprijin lunară pentru familiile care au copii în plasament – 133.616,3 mii lei influență negativă rezultată din scăderea numărului de beneficiari din centrele de plasament).

Secțiunea a 5 – a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:

a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ

Nu este cazul

b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții

Nu este cazul.

1¹-Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice.

a) impact legislativ - prevederi de modificare și completare a cadrului normativ în domeniul achizițiilor publice, prevederi derogatorii;

Nu este cazul.

b) norme cu impact la nivel operațional/tehnic - sisteme electronice utilizate în desfășurarea procedurilor de achiziție publică, unități centralizate de achiziții publice, structură organizatorică internă a autorităților contractante.

Nu este cazul.

2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene

Nu este cazul.

5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente

6. Alte informații

Nu au fost identificate.

Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate

Filosofia principalelor modificări a fost prezentată reprezentanților următoarelor organizații neguvernamentale: SOS Satele Copiilor, Organizația Umanitară Concordia, Fundația SERA România.

2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul prezentului act normativ

Nu este cazul.

3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care actul normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative

Proiectul de act normativ a fost transmis, spre consultare, Federației Autorităților Locale din România, Asociației Municipiilor din România, Asociației Orașelor din România, Asociației Comunelor din România și Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România

4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente

Nu este cazul.

5. Informații privind avizarea de către:

- a) Consiliul Legislativ
- b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării
- c) Consiliul Economic și Social
- d) Consiliul Concurenței
- e) Curtea de Conturi

Proiectul de act normativ va fi suspus avizării Consiliului Legislativ și Consiliului Economic și Social.

6. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ

Proiectul de act normativ a fost elaborat cu respectarea prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată.

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Alte informații

Nu au fost identificate.

Secțiunea a 8-a

Măsuri de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente.

2. Alte informații

Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost elaborat prezentul proiect de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, pe care îl supunem aprobării.

MINISTRUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE

Marius Constantin BUDĂI

AVIZAT,

VICEPRIM-MINISTRU

**MINISTRUL DEZVOLTĂRII REGIONALE
ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE**

Paul STĂNESCU

MINISTRUL AFACERILOR INTERNE

Carmen Daniela DAN

MINISTRUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

Ecaterina ANDRONESCU

MINISTRUL FINANȚELOR PUBLICE

Eugen Orlando TEODOROVICI

MINISTRUL JUSTIȚIEI

Tudorel TOADER